

Cvetje, glasba, ples in poezija

Za 8. marec so mladinci na Črnučah pripravili družabni večer

Večer pred dnevom žensk je bil prostor mladinskega kluba OO ZSMS Črnuče-Nadgorica praznično okrašen. Velik šop rdečih nageljnov, ki so jih skrbno uredile roke mladinke Marije, je dal slutiti, da nekoga pričakujejo. In res so mladinci že pred nekaj dnevi razobesili plakate, s katerimi so vabili občane in občanke Črnuč na družabni večer v mladinski klub. O družabnem večeru so bili posebej obveščeni preko zvočnikov tudi delavci v ELMI. Žal se je povabila odzvala le ena sama mama.

Pa se mladinci niso hoteli odpovedati prijetnemu večeru, še posebno ne, ker so se nanj skrbno pripravili. Zbralo se jih je preko dvajset. Najprej sta dve mladinki zaigrali nekaj skladb na harmoniko, kar je bil spodbuden začetek za vse, ki so želeli predstaviti svoje pesmi. Za posrečeno povezovanje je Stanka uporabila Slovenski almanah, v katerem je našla veliko zanimivih podatkov o uspehih žensk širom po svetu. Tudi Alenka je svojo pripoved o otroku brez matere namenila

prav dnevu žensk. Seveda družabni večer ni mogel mimo čustvene poezije Karla Destovnika-Kajuha in njegove pesmi Samo en cvet, ki jo je recitala Desa. Še poseben užitek pa sta prisotnim pripravila Božo in Neva, prvi s svojo razmišljujočo poezijo mladega fanta, Neva pa z nežno deklitško, a prav tako v življenjske probleme usmerjeno poezijo. Simon je recital pesem svojega sošolca.

Za popestritev so poskrbeli trije plesni pari, ki so predstavili nekaj klasičnih plesov, saj marsikdo med mladinci hodi na plesne vaje, drugi pa so hodili pred leti. Tako so ta večer v klubu ploščice z angleškim in dunajskim valčkom, fokstrom in tangom zamenjale običajno glasbo disko kluba.

Pokazalo se je, da imajo mladi na Črnučah veliko idej, kako poživiti družabno življenje in da se jih veliko kulturno udeležuje. Ta večer so se predstavili kot glasbeniki, pesniki, recitatorji, plesalci in ne na zadnje pokazali tudi, da jim veliko pomeni lepo urejeno okolje.

STANKA RITONJA

Ni bil v okras – Opravitil svoje delo kar najbolje in pri tem ne spregledati nobene podrobnosti, to je bila poglavitna naloga, ki so si jo zadali člani odbora in komisije za volitve v Savskem naselju. Da je temu res tako, so dokazali na svojem predvolilnem sestanku, kjer so med drugim opozorili svet KS Savsko naselje, da odstrani razpadajoči kombi, ki stoji ob o. š. Boris Kidrič, v kateri je bilo volišče krajevnih Savskega naselja. Svet KS je zagotovil, da bo stvar do volitev urejena, ob pogledu na zgornjo fotografijo pa je očitno, da je bilo zagotovilo »jalovo«. Fotografija je bila namreč posneta na dan volitev tik ob vhodu na volišče.

AVTOMOBILI NA GLINŠKOVI PLOŠČADI

Joj, kam bi ga dal?

Parkirni prostori in garažne hiše šele čez tri leta

Z dograditvijo novih stanovanjskih sosesk prihaja do kopic problemov, ki so bili predvideni ali pa ne. Poleg napak v stanovanjih se novi priseljenci največkrat pritožujejo nad ureditvijo prometa in parkirnih prostorov. O tem smo že večkrat pisali. Nazadnje o stanju v Glavarjevi ulici, ko so stanovalci javne skupnosti postavili tudi delegatsko vprašanje na zadnjem zasedanju občinske skupščine.

S podobnimi problemi se srečujejo tudi prebivalci Glinškove ploščadi v krajevni skupnosti Urške Zatler. Zato so na zadnji zbor stanovalcev z vzhodov dva in štiri povabili predstavnike urbanistov, ki so ploščad projektirali in predstavniki izvajalec del. Opozorili so, na nevdržno stanje, saj prebivalci parkirajo svoje avtomobile na pločnikih in zelenicah. Zavedajo se, da to ni v skladu s prizadevanji za ohranitev okolja, niti z nevarnostjo v prometu. Toda v to so jih prisilile razmere: za 190 stanovanjskih enot je namreč na voljo le 31

urejenih parkirnih prostorov, kar je glede na to, da ima že skoraj vsaka družina prevozno sredstvo odločno premalo.

Predstavniki urbanistov so jim razgrnili načrte in prikazali, da je predvideno približno 1,2 parkirnega prostora na stanovanje. Toda ali je res tako? Zaenkrat še ne. Izgledi za bližnjo prihodnost pa niso nič svetlejši. Vsi parkirni prostori pa tudi garažne hiše bodo po predvidevanjih zgrajene šele čez 3 leta. Ker stanovalci žele hitrejšo rešitev, so predlagali več možnosti za rešitev problema. Lahko bi urediličasne parkirne prostore na še ne urejenih zelenih površinah ali pa zarisali parkirišče ob robu ceste, ki pelje mimo ploščadi. V tem primeru bi morali cesti dati le lokalni značaj.

Do konca sestanka niso našli skupne rešitve, tako da se do danes še ni nič premaknilo na bolje. Avtomobili so še vedno parkirani na zelenicah in pločnikih, mimoidoči pa negodujejo nad »brezvestnimi in nevezgojenimi« priseljenci.

D. R.

šport

Taborniškimi mamamicam

Nekaj dni pred osmim marcem so taborniki Partizanskega Savskega odbora pripravili krajšo proslavo ob dnevu žena svojim mamamicam. Nastopili so medvedki, čebelice in taborniki z glasbenimi točkami ter pesmimi slovenskih pesnic. Poskrbeli so tudi za obveščeno, saj so mamamicam poslali vabila. Bili pa so malo razočarani, ker se je proslava udeležilo samo dvaindvajset mamamic 150 vabilom.

Proslava je vendarle uspela. Taborniki so s svojim prisrčnim nastopom zelo razveselili prisotne mamice in jim ob zaključku podarili rdeče nagelje. Ob tej priložnosti so si mamice ogledale še nove taborniške prostore v družbenem domu.

MOJCA ŠUSTER

Cooperjev test

Obveščamo vse občane Bežigrada, da bo akcija preverjanja telesne zmogljivosti (Cooperjev test) spet vsak četrtek ob 30. marca dalje na Centralnem stadionu od 15. ure dalje.

ZTKO BEŽIGRAD

Bičkovci praznujejo 25-letnico

Bežigraski taborniški odred je vselej med najboljšimi v Sloveniji

8. marca 1953 je bil v Ljubljani ustanovni sestanek enega prvih ljubljanskih – in sploh slovenskih taborniških odredov. Med člani kluba Črni gaber, pobudnika ustanovitve, je bilo mnogo družbenopolitičnih delavcev: Živko Lovše, prvi predsednik Zveze tabornikov Slovenije, Pavle Lešnjak, dolgoletni član izvršnega odbora ZIS, Vojko Novak, član ZTS in njen predsednik med leti 1964 in 1972. Na sestanku se je razvila živahna razprava o tem, kakšno ime naj bi nosil odred. Vojko Novak je predlagal, da odred dobi ime po skali Jelenci v Dražgošah; po vojni je skala dobila ime Bičkova skala. Vsi navzoči so bili navdušeni nad predlogom. Tako bežigraski

odred že 25 let nosi to ime, ki spominja na hrabri boj bratov Biček in na junaško dražgoško bitko. V teh letih svojega obstoja je odred prejel mnogo javnih priznanj – kip ilegalca (priznanje mesta Ljubljane), večkratni naziv »partizanski odred« (priznanje najboljšim slovenskim taborniškim odredom), vrsto pokalov in medalj s taborniških in športnih tekmovanj. Zelo so ponosni, da so bili že dvakrat na sprejemu pri tovarišu Titu kot predstavniki slovenskih tabornikov in slovenske mladine nasploh: prvič ob polaganju temeljnega kamna doma borcem in mladini v Kumrovcu, drugič pa v njegovi rezidenci na Brdu pri Kranju.

IRENA KOPČAVAR

V ZVEZNI LIGI

Košarkarice Ježice na devetem mestu

Pomlajena ekipa ni bila kos zahtevnemu tekmovanju – Težave s financami

Članice Ježice so letos končale tretjo tekmovalno sezono v I. zvezni ženski košarkarski ligi – zahodna skupina. Med desetimi ekipami so osvojile deveto mesto, kar je tudi najslabša uvrstitev ekipe doslej. O minuli sezoni smo povprašali njihovega trenerja Boleslava Rebršaka:

»Za našo slabo uvrstitev je več razlogov. Prvi in glavni vzrok je pomladitev ekipe, saj je nekaj starejših igralk (Oven, Stucin, Mavec, Plevnik), ki so bile lani hrbtnica ekipe, prenehalo z aktivnim igranjem. Letošnji mladi sestav ekipe ni bil kos zahtevnim tekmam v zveznem merilu. Drugi vzrok za slabo uvrstitev pa je bilo neurejeno financiranje ekipe, saj do pričetka lige nismo vedeli, ali bomo tekmovali v zveznem merilu ali ne.

Prav tako ni bilo jasno, s katerimi igralkami bom lahko razpolagal. Strokovni svet ženskega centra je sicer podpiral naš nastop v zvezni ligi, vendar pa končne odločitve ni mogel podati prej kot 14 dni pred ligo. Kljub temu financiranje ekipe v tekmovanju ni bilo urejeno in so morali pretežna sredstva za ligo zbrati z veliko muko amaterski funkcionarji Ježice, mi pa smo gledali na to, da so bili stroški čim manjši.

Povprečna starost igralk, ki so igrale v ligi, je 18 let, najstarejša igralka je stara 23 let. Za ekipo so nastopale: Darja SODNIKAR, Meta WABRA, Blažka OVEN, Alenka OGRIN, Alenka STOPAR, Seta KNOP, Irena KRIVEC in Barbara ŠPAN ter nove igralko Maja PUČKO iz Marlesse, Senka PETROVIČ iz Slovenije ter Barbara METLAR in Nataša PERSIN iz Bresta. Začetek lige je bil uspešen, saj smo prvi dve tekmi

zmagali: doma z Zadrom in Puljanjo. Nato pa so prišli porazi in prvi del smo končali samo s 4 točkami. V drugem delu smo zmagali še dve tekmi – v Pulji s Puljanko in doma z Gorenjsko. To pa je bilo rezultatsko tudi vse, kar smo dosegli.

Na nekaterih tekmah smo sicer prikazali lepo in atraktivno igranje, vendar nam je na koncu zmagalo vseeno ušla. Med prvenstvom sta prenehali z igranjem še Peršinova in Krivčeva, imel sem tudi nekaj težav zaradi neresnosti igralk (izostanki s tekmam in treningov, pogosto zaradi smučanja).

Kljub vsemu menim, da je nastop v zveznem tekmovanju nekaterim igralkam izredno koristil. Nekaterke igralko so precej pridobile na rutini in zanesljivosti v igri in nasploh so kvalitetno napredovale. Zato ni čudno, da bosta verjetno že letos Alenka Ogrin in Blažka Oven uvrščeni v višjo selekcijo v Brestu, ki bo nastopal v enotni I. ženski zvezni ligi v sezoni 1978/79.

Za našo ekipo v prihodnje pa še ni izdelan točen program. Mislim, da bomo ekipo še posebej pomladili in igralko izpopolnjevali v republiškem rangu tekmovanja. Seveda je nujno, da se uredi sistem financiranja, da bodo zagotovljeni vsaj minimalni pogoji za uspešno delo in da bomo lahko izdelali dolgoročni program, ki ga ne bomo smeli več vsako leto spreminjati.

Končni vrstni red I. ženske zvezne košarkarske lige – zahod: 1. Industromontaža (Zagreb) 36 točk, 2. Brest (Ljubljana) 32, 3. Jugoplastika (Split) 24, 4. Šibenik 22, 5. Zadar 16, 6. Rade Končar (Slavonski Brod) 16, 7. Alpina-Gorenjska 14, 8. Marles (Maribor) 10, 9. Ježica 8, 10. Puljanka (Pulj) 2 točki.

K. A.

NOGOMETNI KLUB JEŽICA

Prireditve ob jubileju

NK Ježica je bil ustanovljen šele leta 1973. Prej na tem področju ni deloval noben nogometni klub. Čeprav niso imeli niti svojega igrišča in prostorov niti posebnih finančnih virov, so bili prva leta uspehi lepi. V tem času so nogometaši s pomočjo ostalih članov kluba ob Savi za kopaljščem Štern, na nekdanjih gramoznih grabah, kamor so ljudje metali razne odpadke, zgradili svoje nogometno igrišče in postavili manjšo leseno barako. V načrtu imajo graditve še večjega igrišča in postopja, v katerem bi imeli slačilnice s kopalnicami in klubske prostore. Pri tem delu pa je nujno, da jim na pomoč priskočijo vse krajevne skupnosti s Posavja, saj nogometni klub zajema vso to področje.

Na zadnjem sestanku so člani kritično ocenili delo kluba v minulem letu in sprejeli smernice ter načrt za nadaljnje delo. Po uspehih minulih let se je delo kluba v lanskem letu uspavalo. Od tekmovalni so prešli na rekreacijo, kar je pokopalo že marsikateri boljši klub, kakor je NK Ježica. Ker ni bilo rednih treningov, saj so se nogometaši zbrali pred odhodom na tekmo, so mnogi dobri igralci odšli drugam. Žal tudi v minuli zimi niso imeli zimske vadbe, ker niso dobili dovoljenja za vadbo v telovadnici osnovne šole Danile Kumarjeve. Vse te in druge pomanjkljivosti bodo v tem letu popravili. Novi trener kluba je Leopold Hacler, znan kot dober in strog trener. Treniral bo tako

člane kakor tudi mladince. Pionirji bodo še nadalje ostali pod sedanjim vodstvom.

Sklenili so, da bo konec marca skupščina NK Ježica. Za skupščino bodo člani izbrali 4 delegate, mladinci 3 in pionirji 5 delegatov. K sodelovanju so povabili vse KS na Posavju, vsaka krajevna skupnost naj pošlje na skupščino svojega delegata. Skupščina, ki bo predvidoma štela 25 do 30 članov – delegatov, bo izvolila odbor kluba in predsedstvo.

Treninge bodo imeli vsak teden dvakrat, in sicer v torek in četrtek. Dokler ne bodo imeli svojih prostorov, slačilnice in kopalnice, bodo uporabljali prostore v kopaljšču Štern. Nujno pa je, da te prostore čimprej uredijo in da uredijo tudi vprašanje zimske vadbe v novi športni dvorani v Savljah.

Letos proslavlja klub peto obletnico obstoja. Konec maja bo nogometni turnir na Reki, pionirji pa bodo gostovali v Trebinju, kamor jih vabi NK Lector.

Organizirali bodo nogometni turnir delovnih organizacij občine Bežigrad. Prijave sprejemajo do 30. marca. Vse tekme bodo na igrišču Ježica in sicer vsak ponedeljek. Najbolje uvrščene ekipe bodo dobile pokale. Ta spomladanski turnir organizirajo v počastitev obeh partijskih kongresov. Turnir bo trajal od srede aprila do konca maja.

STEVO JAVOR

SMUČARJI TEKAČI V DOLU

2000 km na snegu

Tadeja Moder je razred zase med mlajšimi mladinkami, pa tudi pionirji so brez prave konkurence v Sloveniji

Smučarji tekači iz Dola iz leta v leto dosegajo vrsto uspehov, v zadnjem času zlasti v mlajših kategorijah. Zato smo se pogovarjali s trenerjem najmlajših, Ivčem Strasserjem, ki je povedal, da imajo v TVD Partizan 22 pionirjev, ki so poleti trenirali tri do štirikrat tedensko, pozimi pa še po dvakrat več na teden. V bližini je hrib Korent, skoraj idealni kraj za treninge, kjer so marljivo nabirali kondicijo, po prihodu zveznega trenerja iz Sovjetske zveze pa so v trening vpeljali tudi precej novosti.

»Poleti so dobro dopolnili rolke, smuči na kolecih,« je dejal trener Strasser. »Na njih treniramo okrog šole, na cesti proti JUBU, kjer je manj prometa. Seveda pa gremo poleti tudi na vsa tekmovanja, ki jih prirejajo razni klubi na rokah ali v krosu.

V tej sezoni smo imeli tudi skupne priprave na morju in v hribih, ki jih je za tekmovalce ljubljanskih klubov, ki so dokazali neko kvaliteto, pripravil smučarski tekaški center Ljubljana. Center omogoča tudi boljše strokovno delo in združuje najboljše tekače v višjih kategorijah ter tako skrbi za pravilno selekcijo.

V začetku zimske sezone pa smo se napotili za snegom, hodili smo na Gorenjsko; naš kombi je bil večkrat premajhen, pa še veliko časa

nam je vzela vožnja, tako da treningi niso bili tako intenzivni, kot smo pričakovali. Ne glede na to pa smo v sezoni, ki se izteka, dosegli nekaj izvrstnih rezultatov: Robi Slabanja je zmagal na republiškem prvenstvu pred Urošem Velepcom, med naše najboljše pionirje pa sodijo še Jure Velepce, Marko in Bojan Flere, Roman Šimenc in Pavel in Jože Pirš, med pionirkami pa moram pohvaliti zlasti Andrejo Smrekar.

Pionirji so v tej sezoni pretekli že od 1.500 do 2.000 kilometrov, mladinci in mladinke, ki jih vodi Slavko Premože, pa še po kakih 500 več. Zato so tudi mlajši mladinci in mladinke dosegli nekaj izredno dobrih rezultatov, med katerimi naj omenim predvsem Tadejo Moder med mlajšimi mladinkami, ki je v tej sezoni na slovenskih tleh še neporažena, le nekaj slabši pa sta Radika Korpnik in Darja Klemenčič. Med mladinci lahko pohvalim Jožeta Klemenčiča, Vidmar in Pirš za sta člana državne reprezentance v biatlonu.

Ti podatki dokazujejo, da v Dolu načrtno delajo z mladimi tekači, ki vsaj za zdaj krojijo slovenski vrh. Zato bi bilo prav, da bi pionirjem in mladincem prav toliko pozornosti, če ne še več, namenili kasneje, ko se bo treba uveljaviti v članskih konkurencah.

»Prav gotovo, zato si želim, da bi spremljal svojo generacijo pionirjev tudi kasneje in jim tako poskušal omogočiti večje uspehe tudi v drugih konkurencah. Pri tem pa lahko veliko pomagajo tudi starši, ki kažejo že zdaj ogromno razumevanja za smučarski tek, tako da lahko rečemo, da treniramo njihove otroke z roko v roki. To pa je eden porokov za uspehe v prihodnje,« je dejal mladi trener Ivč Strasser.